

- Február 25.-én vasárnap Zsófia Nővér hittanórát tart a családoso­knak ebéd után, aztán majd lelki­gyakorlatot a felnőttek számára 2:00 órakor. Mindenkit szeretettel várunk.

Továbbá, itt van az összes dátum májusig amikor tanítani fog Zsófia Nővér:

március 11 április 22 május 20

- Április 15.-én, vasárnap, fogjuk megünnepelni a Szent István Templom fennállásának 90.-ik évfordulóját. Pontosabban, 1928 áprilisban mondták az első (magyar) szentmisét a Szent István templomban.

Ezen a napon csak egy misét mondunk amely 10:00 órakor kezdődik. A Szentmise magyar, német, és angol nyelven lesz megtartva. Timothy Dyer atya mondja a szentmisét Theo atyával együtt. Lesz finom ebéd aznap. Majd részletesebb tájékoztatót küldünk ki a közel jövőbe.

Betegeink;

- | | |
|-----------------------|-----------------------|
| • Rácz Károly | Szabó István |
| • Bános Magdi | Vodnákné Túri Ildikó |
| • Iván Teri | Batta Eve nővér |
| • Szuromi Anzelm atya | Zeller Kati és Róbert |
| • Juhász Kató | Szolga Bálint |
| • Redler Mária | Janet Rowe |
| • Muzsnal Rosália | Hermina nővér |
| • Nagy Erzsébet néni | Gasztonyi Ferenc |

Halottaink;

- | | |
|---------------------|------------------------|
| • Vas László atya | Birnbaum István |
| • Béres János | Pedro Antonio Galdamez |
| • Kádár István atya | Rozsnyai Miklós |
| • Telekes Imre | Mócsy Tamás |

(Mk1,29-39) „Magam terelgetem majd juhaimat és magam telepítem le őket – mondja az Úr, az Isten. Megkeresem az elveszettet, visszaterelem az elszéledtet, bekötözöm a sérültet, ápolom a beteget, a kővér és egészséges fölött meg öröködöm. Az igazság szerint legeltetem őket” (Ez34,15-16). Ezekiel jóvendölése beteljesedett a mai evangéliumban. Ott olvassuk, hogy az egész város lakossága a Simon és András házá­nak ajtajánál gyülekezett. Miért? – Mert Jézus ott volt, és meggyógyította azokat, akik különböző betegsége­kben szenvedtek. Mi lehetne hihetlenebb, mint hogy Isten személyesen gondozza nyáját? – Csak egy másik dolog, melyet szintén a mai evangéliumban olvasunk: egy a nyájból viszont Istennek szolgál személyesen. Mikor Jézus a házhoz érkezett, Simon Péter anyósa lázasan feküdt az ágyban. Urunk felségítette. Azzal a láz elhagyta őt, és kiszolgálta őket. Nos ez hihetetlen. A mindenható Istennek valójában szüksége van valamire. Ételre, egy szakácsra, aki elkészítse és egy pincérre, hogy felszolgálja azt. Istennek szüksége volt földművesekre, hogy termést növe­sszenek és halászokra, hogy bevonják a halakat.

A türelmes Jób beszélt az emberiség nyomorúságáról. „Nem szolgálat az ember sorsa a földön?” – kérdezi. „Nem napszámos módján tölti el napjait? Olyan, mint a rabszolga, ki árnyékba vágyik, olyan, mint a napszámos, ki a bérét várja” (Jób7,1-2). A bűnbeeséstől kezdve az emberiség számos ínségben szenved, de a folytonos segélykiáltásra válasz jött egy előzmény nélküli módon Urunk nyilvános működése folyamán. Akárhány szegény szenvedő lélek fordult hittel Urunkhoz, mindegyik azonnal megkönnyebülést talált, bármilyen lehetetlennek tűnt a baja. A csodák ilyen előzmény nélküli megsokasodása biztos jele lett annak, hogy végre felvirradt a messiás kora. Ám a sok izgalom közepette ne feledjük, hogy az Úr Jézusnak is voltak szükségletei, melyeket csak az emberek tudtak megadni.

Egy alkalommal Isten a zsoldos által szólt, „Nem tulkot akarok elvenni házadból, sem kecskebakot a nyájadból. Hiszen az erdő minden állata enyém, éppúgy, mint hegyeim ezernyi vadja. Ismerem az ég minden madarát, s mi a réten mozog, azt is ismerem. Ha éhez­nék, nem szorulnék rád, enyém a földkerekség egész teljessége. Talán a tulkok húsát eszem, vagy a bakok vérét iszom?” (Zs50:9-13) Krisztusban kedves testvereim! Az emberiség semmit nem tudott adni Istennek, amire szüksége lett volna. A megtestesülés pillanatában azonban minden megváltozott. Az emberiségnek hirtelen valódi ajándékai lettek, melyekre Istennek igazán szüksége volt: a hideg ellen pólyára, a gyanánt jászolra, az éhség ellen anyatejre. Mint azelőtt soha, Isten igazán hálás lehetett egy emberi személynek. A hálája egyedüli tárgya Mária volt, aki

Urunknak emberi természetet adott. Mi is elnyerhetjük a köszönetét még ma is azáltal, hogy az ő misztikus testének valamely rászoruló tagját megsegítjük. Ámen!

English / 2018 Sunday 05B

(Mk1:29-39) "I myself will tend my sheep and have them lie down, declares the Sovereign Lord. I will search for the lost and bring back the strays. I will bind up the injured and strengthen the weak, but the sleek and the strong I will destroy. I will shepherd the flock with justice." (Ez34:15-16) This prophecy of Ezekiel was fulfilled in today's gospel. There we read that the whole town was gathered at the door of Simon and Andrew's house. Why? – Because Jesus was there and He had cured many who were sick with various diseases. What could be more incredible than God Himself ministering to His own flock in person? – Only one thing, which we also read about in today's gospel: one of the flock in turn ministering to God in person. When Jesus arrived at the house, Simon Peter's mother-in-law lay sick in bed with a fever. Our Lord helped her up. With that, the fever left her and she waited on them. Now this is incredible. God Almighty actually has need of something. He needed food, a cook to prepare it and a waitress to serve it. God needed farmers to grow their crops and fishermen to haul in their catch.

Holy Job spoke about mankind's misery. "Is not man's life on earth a drudgery?" he asks. "Are not his days those of hirelings? He is a slave who longs for the shade, a hireling who waits for his wages." (Job7:1-2) Ever since the fall, mankind suffers many wants but our perennial cry for help was answered in an unprecedented way during our Lord's public ministry. However many poor suffering souls turned to our Lord with faith, every one of them found instant relief no matter how impossible his or her predicament seemed. This unprecedented proliferation of miracles was an unmistakable sign that the Messianic age had finally dawned. But amid all the excitement, let's not forget that the Lord Jesus also had needs which only men could supply.

God once spoke through the psalmist saying, "I do not take more bullocks from your farms, nor goats from among your herds. For I own all the beasts of the forest, beasts in their thousands on my hills. I know all the birds on the mountains; all that moves in the field belongs to me. Were I hungry, I would not tell you, for the world and its fullness is mine. Do I eat the flesh of bulls, or drink the blood of goats?" (Ps50:9-13) Dear brothers and sisters in Christ, mankind had nothing to give God that He needed. In an instant, however, the tables were turned at the incarnation. Suddenly, mankind had gifts to offer that were more than tokens – gifts that God actually needed: swaddling clothes against the cold, a manger for a bed, and mother's milk to avert hunger and starvation. For the first time ever, God could truly be grateful to a human being and the singular object of His gratitude was His mother Mary, who gave our Lord His human nature. We too can win His thanks even today by ministering to Him in the needy members of His Mystical Body. Amen!